

Na sedm strun budu hrát

Hála Karel

Na sedm strun budu hrát
o srdci prázdným jak člun
za svitu stříbrnejch lun
až padne rosa a chlad
usednu v stínu tvejch vrat
a jako neznámej hráč
i pro tvůj úsměv i pláč
na sedm strun budu hrát.

O srdci prázdným jak člun, o srdci prázdným jak prám,
ale jsem rád, že ho mám, kde jinak měla bys trůn,
o tom, co může se stát, a co se nestane, žel,
o tom, jak rád bych tě měl, na sedm strun budu hrát.

A pak ti pláchnu do první hospody,
vínem to spláchnu, tím darem přírody,
to všechno zvládnu, utratím,
tak co mám.

A zlomen v půli a zase v rozkladu
proti své vůli k tobě se přikradu
a ještě delší, píseň ještě delší,

Na sedm strun budu hrát o lásce dlouhý jak věk,
na kterou nenajdu lék, která je skrátka můj pád.
Však přesto vroucně a rád pod oknem tvým zas a zas
o lásce dlouhý jak čas na sedm strun budu hrát.

A pak ti pláchnu do první hospody,
vínem to spláchnu, tím darem přírody,
to všechno zvládnu, utratím, tak co mám.

A pak ti pláchnu do první hospody,
vínem to spláchnu, tím darem přírody,
to všechno zvládnu, utratím, tak co mám.

A pak ti pláchnu...